

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Holberg og hans Scene

Citation: Brandes, Edvard: "Holberg og hans Scene", i Brandes, Edvard: *Holberg og hans Scene*, Gyldendal, 1898, s. 163. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_03-shoot-idm140324074553648/facsimile.pdf (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Holberg og hans Scene

Det Harlequin han ønsker,
af Hjertens Grund udpønsker,

tager Poulsen det sidste mindeværdige Ord med en høj Tone, som han famlende udleder sig paa Violinen: *udpønsker* dirrer i Luften udpint musikalsk som sprogligt for at hjælpe paa den manglende Inspiration. Holbergs store Lystighed i denne Komedie gribes med Begær af Poulsen, der heller ikke trykkes af Respekt for tragiske og romantiske Fagter. Han gør med Vid, Tone og Gestus Nar ad gammel og moderne Hyrdestil. Da den Usynlige nægter Harlequin »at trine op til hende«, bliver han ganske vild af Fortvivlelse, klamrer sig til Pillen, der bærer Altanen, og forsøger forgæves en Klatring, der minder om Kainz' Ivrighed i *Romeo og Julie* foran Julies Balkon. Olaf Poulsen forudannede den tyske Kunstners stærke Betagethed. Ingen, der ser denne Harlequins Aandeløshed, naar han svinger rundt om Stolpen, saa Hatten falder af ham, kan tvivle om denne Elskovs Uforfalskethed. Da Magdelone er urokkelig, læner han sig mat og slap til Døren, og Tæppet gaar ned over hans Sønderknusthed.

Han sidder endnu ganske slagen ved tredje Akts Begyndelse paa en Bænk og grunder. Han forsøger en tragisk Paakaldelse af Træer, Urter og Grønsager, indtil hans Usynlige triner ind. Harlequin har nogle faa Repliker med hende, og det ender